

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/183/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117226163
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117226163.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Mgr. Andrejom Kekelym v spore žalobcu: U. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W. XXX XX D. XXX, Š. E. X., proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

Určuje, že:

- Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu dňa 25.06.2014 je neplatná,
- Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu dňa 29.09.2014 je neplatná,
- Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu dňa 25.06.2014 je neplatná
- Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu dňa 29.09.2014 je neplatná.

Žalobu v časti o určenie, že

- Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu dňa 25.06.2014 je neplatná a
- Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu dňa 29.09.2014 je neplatná,
zamieta.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 25.08.2017 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 04.09.2017 proti žalovanému domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bolo určené (určená):

- že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 25.06.2014 je bezúročný a bez poplatkov,
- že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 29.09.2014 je bezúročný a bez poplatkov,
- neplatnosť dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 25.06.2014,
- neplatnosť dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 29.09.2014,

- neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 25.06.2014,

- neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 29.09.2014.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že medzi ním a žalovaným došlo dňa 25.06.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou je aj žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a dňa 29.09.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou je aj žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru. Predmetné zmluvy sú bezpochyby spotrebiteľskými zmluvami. Je toho názoru, že zmluvy neobsahujú všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmlúv, požadované náležitosti, z ktorého dôvodu sa žalobou domáha určenia, že úver mu poskytnutý na základe oboch zmlúv je bezúročný a bez poplatkov. Zmluvou zo dňa 25.06.2014 mu bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur, ktorý mal splatiť v 36-tich mesačných splátkach. Jeho dodatočným nákladom bol poplatok v zmysle Dohody o poskytovaní služieb č. 8500062523 zo dňa 25.06.2014. Ako vyplýva z ust. čl. 6. zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014, poskytnutý úver mal splácať v splátkach po 89,65 eur. Mesačná splátka sa skladala zo splátky úveru vo výške 53,25 eur a splátky podľa Dohody vo výške 36,40 eur. Poplatok za poskytnutie úveru (splatný v deň poskytnutia úveru) bol vo výške 50,- eur. V ust. čl. 6. zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014 je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 1.967,- eur. Uvedený údaj je ale nesprávny, nakoľko pri súčine počtu a výšky mesačnej splátky a po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru je zrejmé, že celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť dosahuje vrátane poplatku za poskytnutie úveru 3.277,40 eur. Odplata žalovaného tak predstavovala 118,49 % požičanej istiny. Rovnako správne uvedená hodnota RPMN má byť 81,67 % (a nie 20,91 %, ktorú hodnotu uvádza v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014 žalovaný), a ktorej výška je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Ďalej žalobca uviedol, že zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014 mu bol poskytnutý úver vo výške 870,- eur, ktorý mal splatiť v 42-och mesačných splátkach. Jeho dodatočným nákladom bol poplatok v zmysle Dohody o poskytovaní služieb č. 8500081271 zo dňa 29.09.2014. Ako vyplýva z ust. čl. 6. zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014, poskytnutý úver mal splácať v splátkach po 47,54 eur. Mesačná splátka sa skladala zo splátky úveru vo výške 27,50 eur a splátky podľa Dohody vo výške 20,04 eur. Poplatok za poskytnutie úveru (splatný v deň poskytnutia úveru) bol vo výške 87,- eur. V ust. čl. 6. zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014 je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 1 242,- eur. Uvedený údaj je ale nesprávny, nakoľko pri súčine počtu a výšky mesačnej splátky a po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru je zrejmé, že celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť dosahuje vrátane poplatku za poskytnutie úveru 2.083,68 eur. Odplata žalovaného tak predstavovala 139,5 % požičanej istiny. Rovnako správne uvedená hodnota RPMN má byť 87,72 % (a nie 26,01 %, ktorú hodnotu uvádza v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014 žalovaný), a ktorej výška je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Je očividné, že žalovaný nezahrnul odplatu podľa dohôd o poskytovaní služieb (hoci tvorí podstatnú časť profitu žalovaného) ani do celkovej čiastky, ktorú bude musieť spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť ani do hodnoty RPMN, napriek tomu, že dohody majú povahu akcesorickej zmluvy k zmluvám o revolvingovom úvere a priamo s nimi súvisia, nakoľko bez existencie zmlúv o revolvingovom úvere nemajú dohody o poskytovaní služieb žiadny právny ani faktický význam. Ich predmetom je totiž poskytovanie dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo dohody. Nie je mu tak zrejmé, z akého dôvodu nezahrnul veriteľ do celkovej sumy, ktorú bude musieť dlžník zaplatiť, aj poplatok v zmysle dohody, napriek tomu, že tento poplatok je jeho nákladom, ktorý bude musieť v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere uhradiť. Má za to, že uvedenie nesprávnej celkovej sumy, ktorú mal žalovanému zaplatiť, ako aj nesprávnej výšky RPMN, oboch v neprospech spotrebiteľa, má rovnaké dôsledky, ako keby tento údaj v zmluve o revolvingovom úvere úplne absentoval. V zmluvách o revolvingovom úvere ďalej absentuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluvách o revolvingových úveroch tak chýbajú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že zákon považuje takto poskytnuté spotrebiteľské úvery za bezúročné a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z.] Ďalej žalobca uviedol, že považuje obe dohody o poskytovaní služieb za neplatné, a to z dôvodu, že neboli individuálne dojednané. Ide o formulár, do ktorého sa doplnia len osobné údaje dlžníka a v rovnakom znení sa predkladá všetkým klientom žalovaného. Za služby, ktoré sú v súvislosti s poskytovaním úverov bežné, si žalovaný účtuje odplatu vo výške 2,51 % (podľa prvej dohody), resp. 2,56 % (podľa druhej dohody) z požičanej istiny (zniženej o poplatok za poskytnutie úveru) mesačne a výška tejto odplaty predstavuje takmer polovicu

mesačnej splátky. Za celú dobu trvania zmlúv o revolvingovom úvere zaplatí žalovanému odplatu za služby, ktoré reálne ani nevyužíva sumu 1.310,40 eur (podľa prvej dohody), resp. 841,68 eur (podľa druhej dohody). Výšku mesačnej platby sa ani nemal možnosť z dohôd dozvedieť, nakoľko je vyjadrená len percentom zo schváleného úveru, ktorú výšku v čase uzatvorenia dohôd nemohol poznať, nakoľko ešte nedošlo k schváleniu úveru. Takúto dohodu preto nemožno považovať za uzatvorenú v súlade so zákonom, odplata je v rozpore so zákonom aj s dobrými mravmi a je nevyhnutné, aby súd po jej posúdení rozhodol o jej neplatnosti a platby podľa Dohody sa započítali na istinu. Spolu so zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014 bola tohto dňa uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX. Spolu so zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014 bola rovnakého dňa uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX. Obe dohody o zrážkach zo mzdy sú podľa neho neplatné pre neprijateľnosť v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ako aj pre rozpor s ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. Zo samotných dohôd o zrážkach zo mzdy síce vyplýva, že ich podpísanie je dobrovoľné a nie je podmienkou poskytnutia úveru, poukazuje však na skutočnosť, že je otázne a vysoko nepravdepodobné, že by mu žalovaný poskytol úver bez akéhokoľvek zabezpečenia. Ak by sa dohodami o zrážkach zo mzdy zabezpečovala pohľadávka žalovaného vo výške, na zaplatenie ktorej by mal žalovaný nárok, dali by sa tieto dohody teoreticky považovať za riadny zabezpečovací inštitút. Nakoľko ale zabezpečujú pohľadávku veriteľa vrátane príslušenstva (čl. IV dohôd o zrážkach zo mzdy), na zaplatenie ktorého nemá žalovaný nárok, keďže úver je v dôsledku absencie obligatórných náležitostí ex lege bezúročný a bez poplatkov, nemožno dohody o zrážkach zo mzdy považovať za platný právny úkon. Obe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujú totiž neexistujúcu pohľadávku a oprávňujú žalovaného, aby na ich základe získal prostredníctvom jeho zamestnávateľa úhradu finančných prostriedkov, na úhradu ktorých nemá žalovaný právny nárok. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újijného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Vzhľadom na uvedené sa domáha určenia neplatnosti oboch dohôd o zrážkach zo mzdy. Napokon žalobca v žalobe uviedol, že má naliehavý právny záujem na určení, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, na určení neplatnosti Dohôd o poskytovaní služieb a Dohôd o zrážkach zo mzdy, ktorý vyvodzuje z potreby odstránenia jeho právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným a poukazuje na ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. V prípade, ak zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti sám zákon č. 129/2010 Z. z. zakotvuje, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Bez toho, aby túto skutočnosť konštatoval príslušný súd, by mal pokračovať v splácaní úverov vrátane príslušenstva, čoho dôsledkom by bolo, že by sa musel následne domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čomu sa dá určovacou žalobou predísť. S poukazom na uvedené možno podmienku existencie naliehavého právneho záujmu považovať za splnenú.

3. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, ktoré mu boli doručené riadne do vlastných rúk, písomne vyjadril podaním zo dňa 30.05.2018. Žalovaný primárne namietal neprípustnosť žaloby žalobcu s odkazom na znenie ust. § 137 písm. c) a d) CSP, ako aj dôvodovú správu k nemu. Ďalej žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobcu o nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX povinný zaplatiť, nenachádzajú oporu v skutkovom stave vyplývajúcom z uzatvorených zmluvných vzťahov. Žalobca mylne akcentuje tú skutočnosť, že žalovaný mal do predmetnej čiastky zahrnúť aj odplatu za uzatvorenie Dohôd o poskytovaní služieb. Dohoda o poskytovaní služieb nie je podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytovaní služieb uzavrieť nemusel, a preto ani nemohla byť zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dĺžnik podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzavretie Dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Keďže Dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť ani do výpočtu RPMN pre úver, ust. § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv o revolvingovom úvere. Z tohto ustanovenia vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa

nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle Dohody o jej poskytnutí je voliteľná. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Vzhľadom k tomu, že Dohoda predstavovala fakultatívne dojednanie, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údajá, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Žalobcom uvádzané výpočty sú len orientačné, nezohľadňujú všetky atribúty, ktoré sú vkladané do vzorca RPMN, ako napríklad dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum vyplatenia úveru a pod., ktoré sa stanú známymi až neskôr. Dohoda o poskytovaní služieb jasným spôsobom vymedzuje, ktoré služby sú poskytované z iniciatívy dlžníka a ktoré, naopak, poskytuje veriteľ automaticky. Poskytovanie služieb nie je vždy naviazané na vôľu dlžníka. To, že si žalobca určitú (presne vymedzenú) časť služieb neobjednal, neznamená automaticky a bez preukázania ten záver, že zvyšné služby žalobcovi neboli poskytované - uvedená okolnosť vyplýva aj z obsahu samotnej Dohody. To, že výška odplaty za Dohodu bola vymedzená percentuálne, nie je žiadnym porušením zákona. V tomto prípade je výška odplaty jasne určená (uvažovanie o percentách je všeobecné a bežné v živote, kedy ide o učivo 7. ročníka základnej školy; v percentách sú bežne udávané zľavy tovaru v obchode, výška inflácie, rast HDP, zvýšenie miezd a pod.). Samotná odplata sa určuje ako percento z konkrétnej sumy. Táto suma je daná rozdielom sumy úveru a poplatku. Určenie „nominálnej“ hodnoty odplaty je teda použitím dvoch matematických operácií na základe údajov, ktoré spotrebiteľ má k dispozícii. Samotná odplata je určená percentom na mesačnej báze - čiže tak, aby spotrebiteľ vedel koľko mu vychádza platiť v príslušnom mesiaci. Výška odplaty je teda ľahko určiteľná. Z obsahu uzatvorených zmlúv pritom navyše vyplýva, že v prípade uzavretia Dohody o poskytovaní služieb veriteľ bude informovať aj o celkovej sume zahrňujúcej mesačnú splátku a mesačnú platbu podľa dohody o poskytovaní služieb. K tvrdeniam žalobcu, že v zmluve o revolvingovom úvere absentujú viaceré náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, následkom ktorých je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný argumentoval, že otázka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva v súvislosti so zákonom č. 129/2010 Z. z. bola donedávna posudzovaná rôzne a dospela až do stavu, kedy časť súdnej praxe negovala závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Túto prax jednoznačne stopol Najvyšší súd SR v uznesení spis. zn. 3Cdo 146/2017. Ide o pravidlo výkladu, ktoré treba rešpektovať a skúmať, či tá ktorá náležitosť (aj keby v zmluve nebola uvedená) ešte neznamená, že úver je bezúročný. Bezúročný môže byť len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Na základe uvedeného žalovaný uzavrel, že tvrdenia žalobcu o bezúročnosti úveru sú nesprávne a v rozpore so zákonom. Ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Ďalej sa žalovaný vyjadril k časti žaloby ohľadom neplatnosti sporných dohôd o zrážkach zo mzdy tak, že Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy neobstojí, nakoľko Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky a jej príslušenstva. Neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Tento predpoklad nebol v predmetnom prípade naplnený. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalovaný uvádza, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t. j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného v Dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského

práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa napr. stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti (platí tzv. teória racionálneho zákonodarstva). Ak žalobca predpokladá neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy zakladá na predpokladoch „nepravdepodobnosti poskytnutia úveru zo strany veriteľa“ a „nezákonnosti príslušenstva“, poukazuje na to, že takéto tvrdenia predstavujú iba ničím nepodložené domnienky, nevychádzajúce z konkrétnych skutkových okolností majúcich povahu v zmluvnom vzťahu alebo v konaní veriteľa. Žalovaný tak s poukazom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazať žalobcu nahradiť mu trovy konania.

4. Žalobca v rámci repliky (§ 167 ods. 3 CSP) - podania doručeného súdu dňa 03.07.2018 navrhol súdu pripustiť zmenu žaloby spočívajúcu v tom, že miesto určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti dotknutých úverov podľa oboch zmlúv o revolvingovom úvere sa domáhal určenia neplatnosti oboch dotknutých zmlúv o revolvingovom úvere. V ďalšom v tomto podaní žalobca uviedol, že dňa 01.01.2018 nadobudol účinnosť zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Týmto zákonom došlo tiež k novele zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa od 01.01.2018 zaviedlo nové ust. § 11 ods. 4, v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Takáto žaloba je teda prípustná v zmysle ust. § 137 písm. c) a d) CSP. Novelizovaný zákon č. 129/2010 Z. z. neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2018, to znamená, že od 01.01.2018 sa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Ďalej žalobca namietal, že zmluvy o revolvingovom úvere sú pre nedodržanie písomnej formy neplatné. Písomná forma zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov týkajúcej sa výšky RPMN, keď návrh zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom išlo o vopred pripravený formulár žalovaného, ktorý žalovaný v spojení s Oznamením o schválení úveru dlžníkovi prijal, neobsahovali zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické (a to bez ohľadu na to o aký údaj sa jedná - v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o údaj RPMN), tak v zmysle ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Skutočnosť, že prijal takto zmenené návrhy zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru však z podanej žaloby nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy, ako to vyplýva z ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka. Navyše je potrebné poukázať na skutočnosť, že ku dňu, kedy malo dôjsť uzavretiu spornej zmluvy vyžadovalo ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu. Nedostatok písomnej formy spôsobuje jej neplatnosť. Vzhľadom na to, že obe zmluvy obsahujú v ust. čl. 5 a 6 rozdielne údaje o RPMN, sú taktiež v zmysle § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka absolútne neplatné právne úkony. Keďže zmluvy o úvere sú neplatné, má to za následok absolútnu neplatnosť aj dohôd o zrážkach zo mzdy. Obe Dohody o poskytovaní služby je taktiež potrebné vyhlásiť za neplatné z dôvodu, že pri ich uzavretí chýbal prejav vôle žalobcu, ktorej záujmom bolo uzavrieť so žalovaným len úverové zmluvy, pričom o skutočnosti, že súčasne uzavrel obe dohody, ani nevedel (§ 37 Občianskeho zákonníka). Skutočnosť, že zmluvy o revolvingovom úvere mu dal žalovaný podpísať spolu s dohodami, jednoznačne nasvedčuje tomu, že záujmom žalovaného bolo takýmto spôsobom obísť zákon (§ 39 Občianskeho zákonníka), pretože keby sa priamo v zmluvách zaviazal, že žalovanému zaplatí mesačne ďalšiu odplatu v určitej percentuálnej výške zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, o čom žalovaný ako dodávateľ veľmi dobre vedel, prejavilo by sa to v cene úveru, v RPMN, ako i v odplate za úver a teda obe úverové zmluvy by boli v časti dohodnutej odplaty za úver neplatné.

5. Súd uznesením č. k. 6Csp/183/2017-80 zo dňa 20.07.2018 zmenu žaloby pripustil.

6. Žalovaný k zmenenej žalobe nepodal aj napriek výzve súdu žiadne písomné vyjadrenie.

7. Na nariadené pojednávanie dňa 20.10.2017 sa žalobca, žalovaný a ani jeho právny zástupca neustanovili, pričom od predvolania žalovaného súd upustil podľa ust. § 178 ods. 1 CSP. Žalobca, ako aj právny zástupca žalovaného neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili písomnými podaniami a súhlasili s vykonaním pojednávania aj za ich neprítomnosti. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalovaného.

8. Súd tak pri rozhodnutí vo veci vychádzal z nasledovných skutkových zistení vyplývajúcich zo stranami sporu produkovaných listinných dôkazov.

9. Dňa 17.06.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere“ s uvedeným predtlačným č. zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX (predložená ako dôkaz žalobcom na č. I. 4 spisu). V časti 1. a 2. predtlačne boli predtlačené údaje žalovaného ako veriteľa a ručne vypísané osobné údaje žalobcu ako dlžníka. V časti 5. predtlačne boli ručne vypísané údaje o požadovanom revolvingovom úvere a v časti 6. predtlačne ručne vypísané údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sa zhodovali s výnimkou údajov predpokladanej výšky RPMN v časti 5. (20,91 %) s údajom o RPMN v časti 6. (tento údaj nebol uvedený) a ktoré boli: Informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb): 89,65 eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka (vrátane úrokov): 53,25 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 1.967,- eur, ročná úroková sadzba úveru: 18,03 %, priemerná RPMN za úver: 49,67 %. Žalovaný predtlač podpísal dňa 25.06.2014.

10. Dňa 17.06.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako „Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka“ č. XXXXXXXXXXXX (predložená ako dôkaz žalobcom na č. I. 12 spisu). Žalovaný predtlač podpísal dňa 25.06.2014. V ust. čl. I. Dohody bolo uvedené, že dlžník (žalobca) si je vedomý, že uzavretie tejto dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu). Žalovaný vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutie úveru (revolvingu). V ust. čl. II. Dohody bolo uvedené, že dlžník (žalobca) má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše, svojim podpisom na tejto dohode potvrdzuje záujem uzavrieť dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované žalovanému. V ust. čl. III. Dohody sa nachádzalo poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. V ust. čl. IV. Dohody bolo uvedené, že žalovaný bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že žalovaný poskytne dlžníkovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 1.500,- eur. V zmysle Zmluvy/dodatku k Zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu(ov). Pohľadávky žalovaného voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré žalovanému preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami žalovaného voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov („Pohľadávky“). V ust. čl. V. Dohody sa strany mali dojednať v zmysle ust. § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu Pohľadávok žalovaného uvedených v čl. I. dohody dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou („zrážky zo mzdy“), ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa, resp. platiteľa príjmu. Na základe uvedenej dohody mal byť zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačne zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na bankový účet žalovaného vo výške 89,65 eur mesačne. Strany výslovne súhlasili s tým, pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale nižšie, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných Pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecných záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých Pohľadávok v omeškaní. Dlžník mal podľa dohody s takýmto postupom vyjadriť výslovný súhlas. Podľa ust. čl. VI. Dohody sa mali strany dohodnúť, že zrážky zo mzdy Dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka (resp. iným platiteľom príjmu) do doby, než žalovaný zamestnávateľovi písomne ohlási, že všetky jeho Pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami, sú splatené.

11. Dňa 17.06.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako „Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX“ (predložená ako dôkaz žalobcom na č. I. 10 spisu). Táto mala byť uzavretá medzi žalovaným ako poskytovateľom a žalobcom ako zákazníkom. Predmetom dohody bolo poskytovanie služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo Dohody, kde žalovaný má postavenie veriteľa a žalobca postavenie dlžníka. Žalovaný sa mal zaviazat' poskytovať žalobcovi nasledovné služby: 1. automaticky poskytnúť 1 x mesačne informáciu o zostávajúcich záväzkoch, t. j. o stave záväzkov žalobcu vyplývajúcich z dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ku ktorej sa dohoda viazala; 2. poskytnúť odklad splatnosti splátok, pričom táto služba mala spočívať v možnosti žalobcu odložiť si splatnosť troch akýchkoľvek splátok podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú

sa dohoda viazala, po splatení prvých troch splátok úveru v prípade a) dlhodobej PN (začatá najskôr v deň podania žiadosti o odklad splátok trvajúca dlhšie ako tri týždne); b) straty zamestnania (ukončenie pracovného pomeru); c) úmrtia manžela a príbuzného v priamom rade a d) aj v inom prípade, vtedy však len so súhlasom žalovaného. Odložené splátky tak mali byť uhradené po úhrade ostatných splátok.; 3. automaticky poskytnúť informáciu pred splatnosťou splátky, t. j. informáciu o splatnosti splátky 1 až 3 kalendárne dni pred jej splatnosťou; 4. poskytnúť 1 x mesačne informáciu o prijatí platby o výške prijatej platby na účet žalovaného; 5. poskytnúť vyhotovenie a zaslanie kópie zmluvnej dokumentácie a ostatných dokumentov žalobcovi, pričom žalobca bol oprávnený túto službu využiť najviac 3 x počas trvania jeho záväzkov; 6. umožniť na základe podnetu žalobcu úpravu zmluvnej dokumentácie (nie však základných podmienok poskytnutia a splácania úveru), napr. zmenu kontaktných údajov, zmena bankového spojenia, doplnenie spoludlžníka, pričom žalobca bol oprávnený túto službu využiť najviac 3 x počas trvania jeho záväzkov; 7. umožniť žalobcovi zmenu určenia platby uskutočnenej na iný zmluvný vzťah v prospech úhrady záväzku z príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa dohoda viazala, pričom však toto nezbavovalo žalobcu prípadných zmluvných alebo zákonných dôsledkov porušenia zmluvných povinností podľa príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere; 8. poskytnúť druhú upomienku zdarma, čo malo spočívať v bezplatnosti v poradí druhej upomienky za omeškanie, najviac však v troch prípadoch; 9. poskytnutie podpory prostredníctvom call centra a kontaktných centier žalovaného na jeho pobočkách, a to poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach žalobcu podľa dohody a súčasne stretnutia s viazaným finančným agentom, čo mohol uplatniť žalobca najviac 1 krát mesačne v mieste obce bydliska žalobcu. Za tieto služby sa mal žalobca zaviazat' zaplatiť žalovanému odplatu mesačne vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný listinu podpísal dňa 25.06.2014.

12. Dňa 22.09.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere“ s uvedeným predtlačným č. zmluvy (VS) XXXXXXXXXXX (predložená ako dôkaz žalobcom na č. I. 5 spisu). V časti 1. a 2. predtlaču boli predtlačené údaje žalovaného ako veriteľa a ručne vypísané osobné údaje žalobcu ako dlžníka. V časti 5. predtlaču boli ručne vypísané údaje o požadovanom revolvingovom úvere a v časti 6. predtlaču ručne vypísané údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sa zhodovali s výnimkou údajov predpokladanej výšky RPMN v časti 5. (26,14 %) s údajom o RPMN v časti 6. (26,01 %) a ktoré boli: Informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb): 47,54 eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 870,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 27,50 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 1.242,- eur, ročná úroková sadzba úveru: 18,05 %, priemerná RPMN za úver: 44,06 %. Žalovaný predtlač podpísal dňa 29.09.2014.

13. Dňa 22.09.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako „Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka“ č. XXXXXXXXXXX (predložená ako dôkaz žalobcom na č. I. 14 spisu). Žalovaný predtlač podpísal dňa 29.09.2014. Táto sa vzťahovala k zmluve o revolvingovom úvere s rovnakým číslom (XXXXXXXXXX) a úveru vo výške 870,- eur a bola totožného obsahového znenia ako dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXX s tým, že zrážky boli dohodnuté na sumu 47,54 eur.

14. Dňa 22.09.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako „Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXX“ (predložená ako dôkaz žalobcom na č. I. 8 spisu). Táto mala byť uzavretá medzi žalovaným ako poskytovateľom a žalobcom ako zákazníkom. Predmetom dohody bolo poskytovanie služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo Dohody, kde žalovaný má postavenie veriteľa a žalobca postavenie dlžníka. Žalovaný sa mal zaviazat' poskytovať žalobcovi totožné služby ako v dohode o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXX. Za tieto služby sa mal žalobca zaviazat' zaplatiť žalovanému odplatu mesačne vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný listinu podpísal dňa 29.09.2014.

15. Podľa ust. § 2 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

16. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
18. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
19. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
20. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.
21. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.
22. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a), t) a v) OZ v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 13.06.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa a v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.
23. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
24. Podľa ust. § 551 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.
25. Podľa ust. § 551 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.
26. Podľa ust. § 551 ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.
27. Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 132/2013 Z. z. účinnom od 10.06.2013, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.
28. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.
29. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
30. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č.

138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

31. Podľa ust. § 2 písm. b), d) a i) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19..

32. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.04.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti

mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

34. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 352/2012 z. z. účinnom od 01.01.2013 do 31.03.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Podľa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 z. z. v znení zákona č. 279/2017 z. z. účinnom od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. [18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku]

36. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

37. Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

38. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

39. Podľa ust. § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

40. Podľa ust. § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

41. Na úvod právneho posúdenia možno konštatovať, že žalobca sa domáhal určenia právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je, alebo nie je. Právny úkon (v danom prípade sporné zmluvy o revolvingovom úvere, dohody o poskytovaní služieb a dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka ako viacstranné právne úkony) je právnou skutočnosťou (§ 2 ods. 1 OZ), s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik (rovnako aj zrušenie) práv a povinností. Z tohto vyplýva, že pre účely cit. ust. § 137 CSP je potrebné vnímať žalobu o určenie platnosti / neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti.

42. V kontexte procesnej prípustnosti žaloby podľa znenia cit. ust. § 137 CSP, podľa ktorého bolo potrebné posudzovať procesnú prípustnosť aj žaloby žalobcu, si súd dovoľí poukázať na osobitnú časť dôvodovej správy k ust. § 137 CSP, podľa ktorej: „Ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje. ... Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmene c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba a žaloba o určení inej právnej

skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a miňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.“.

43. Vychádzajúc tak zo znenia cit. ust. § 137 písm. c) a d) CSP s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je možné vyvodiť, že CSP zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Takýmto právnym predpisom je napr. zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 77), zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa ust. § 21 ods. 2), OZ (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu bytu podľa ust. § 711 ods. 6) a zákon č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 279/2017 Z. z. účinnom od 01.01.2018 (žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa ust. § 11 ods. 4). Pre tieto výnimky [podľa cit. ust. § 137 písm. d) CSP] je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii, priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti (napr. znenie ust. § 77 zákona č. 311/2001 Z. z., podľa ktorého „Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.“, znenie ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z., podľa ktorého vety prvej: „V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.“, znenie ust. § 711 ods. 5 OZ, podľa ktorého: „Neplatnosť výpovede môže nájomca uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede. Účinky výpovede nastanú až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa zamietne návrh na určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu.“ a znenie cit. ust. § 11 od. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.“. V danom prípade, s výnimkou časti žaloby o určenie neplatnosti oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere, však možno konštatovať, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti dohody o poskytovaní služieb ako nepomenovaného kontraktu a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 551 OZ. (k obdobnému záveru ohľadom prípustnosti určovacích žalôb dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku č. k. 8Co/4/2017-107 zo dňa 31.01.2017) Za takýto právny predpis, právnu normu, nemožno považovať ani cit. ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia explicitne nevyplýva možnosť domáhať sa určenia neplatnosti dohody o poskytovaní služieb ako nepomenovaného kontraktu, resp. dohody o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 551 OZ, v spotrebiteľskom právnom vzťahu [rozumej v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, resp. podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. a dodávateľom podľa ust. § 52 ods. 3 OZ]. Cit. ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vo svojej podstate len explicitne deklaruje možnosť spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva proti porušiteľovi práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, avšak regulatívny rámec procesných prostriedkov tejto ochrany vymedzuje toho času (resp. s účinnosťou od 01.07.2016) výlučne CSP. Inými slovami povedané, cit. ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. neumožňuje podať spotrebiteľovi na súde akýkoľvek procesný prostriedok ochrany jeho práv, ale len ten, ktorý pripúšťa CSP. Opačný výklad cit. ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. by tak viedol k popretiu účelu právnej úpravy cit. ust. § 137 CSP a v dôvodovej správe vyjadreného úmyslu zákonodarcu, keďže by takýmto opačným výkladom bolo možné ad absurdum dospieť k záveru, že v záujme ochrany spotrebiteľa je potrebné pripustiť akúkoľvek žalobu spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, či by výsledok sporu spotrebiteľa s dodávateľom (resp. s iným porušovateľom práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa) viedol k akémukoľvek dopadu do jeho právneho postavenia, resp. jeho právnej istoty. Uvedenému záveru súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menili a dopĺňali niektoré zákony (medzi inými aj zákon č. 129/2010 Z. z.) a ktorým sa novelizovalo (dopĺňalo) ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o ods. 4 v znení: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. [18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.]“. V osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ust. návrhu zákona udáva: „S ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej

skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“. Ak by mal teda zákonodarca za to, že možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (to platí aj pre určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy) spotrebiteľom vyplýva z osobitného predpisu, a to ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., nebolo by logického dôvodu takúto možnosť spotrebiteľa ustanovovať v ďalšom ustanovení osobitného predpisu, ako sa stalo Národnou radou SR dňa 12.10.2017 schváleným návrhom zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 279/2017 Z. z.).

44. Procesnú prípustnosť určovacej žaloby podľa ust. § 137 písm. d) CSP v prípade ochrany práv spotrebiteľa však do istej miery modifikuje cit. ust. § 298 ods. 1 CSP, ktoré podľa názoru súdu umožňuje aj bez návrhu (teda vychádzajúc z formulácie „aj bez návrhu“ možno vyvodiť, že tak súd môže rozhodnúť aj na základe návrhu, žaloby) súdom vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. V tomto prípade však súd môže preskúmať určitú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (teda v danom prípade aj dohodu o zrážkach zo mzdy) výlučne z pohľadu prijateľnosti/neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 1 v spojení s ods. 5 OZ. Týmto spôsobom je v slovenskom právnom poriadku implementované ust. čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého majú členské štáty zabezpečiť v záujme spotrebiteľov a konkurentov existenciu adekvátnych a účinných prostriedkov na prevenciu neustáleho používania nečestných podmienok v zmluvách, ktoré predávajúci alebo dodávatelia uzatvárajú so spotrebiteľmi.

45. V danom prípade tak súd žalobu v časti o určenie neplatnosti oboch zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2014 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.09.2014, považoval za žalobu podľa ust. § 137 písm. d) CSP, teda za žalobu procesne prípustnú, ktorej možnosť podania spotrebiteľom vyplýva z právneho predpisu (§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.). V prípade záväzkovo-právnych vzťahov založených medzi stranami sporu oboma zmluvami o revolvingovom úvere možno bez najmenších pochybností vychádzať zo spotrebiteľskej povahy týchto záväzkovo-právnych vzťahov (§ 52 ods. 1 OZ), keďže mali vzniknúť na jednej strane medzi žalovaným ako dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal s určitosťou v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a žalobcom ako spotrebiteľom, ktorý zjavne pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Zároveň na predmetné záväzkovo-právne vzťahy rovnako nepochybne dopadá aj právna úprava zmlúv o spotrebiteľskom úvere obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, a to z dôvodu, že predmetom oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere malo byť poskytnutie spotrebiteľského úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) veriteľom podľa cit. ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľovi podľa cit. ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Uvedenou časťou žaloby sa tak žalobca ako spotrebiteľ domáhal v súlade s cit. ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. určenia neplatnosti oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere. Na uvedených záveroch súdu v tomto odseku odôvodnenia tohto rozsudku nemôže nič zmeniť ani skutočnosť (namietaná žalovaným), že v čase podania žaloby na súde, t. j. ku dňu 04.09.2017, ešte nebolo v platnom právnom poriadku SR obsiahnuté cit. ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. (ako už bolo vyššie uvedené zavedené novelou zákonom č. 279/2017 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2018). Súd má však za to, že procesnú prípustnosť žaloby v zmysle cit. ust. § 137 písm. d) CSP je potrebné v súlade s ust. § 217 ods. 1 CSP skúmať podľa platného právneho stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Navyše žalobca zmenu žaloby (ktorou sa namiesto pôvodne žalovaného určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti oboch sporných spotrebiteľských úverov domáhal určenia neplatnosti oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere) podal na súde dňa 03.07.2018, t. j. až po účinnosti cit. ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd tak prikročil k meritórnemu prieskumu žaloby žalobcu v časti o určenie neplatnosti oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere.

46. Na úvod právneho posúdenia tejto časti žaloby súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) zákon nesankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako tomu bolo podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného do 10.06.2010 (tento zákon bol zrušený a nahradený práve zákonom č. 129/2010 Z. z.). Na rozdiel od tejto predchádzajúcej právnej úpravy zákon č. 129/2010 Z. z. sankcionuje nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 9 ods. 1 tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere neuzavretej v písomnej forme sa považuje za bezúročný a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. a)]. Súčasne je treba poukázať na to, že aj nedostatok dojednaní zmluvných strán (veriteľa a spotrebiteľa) o niektorých náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom podľa cit. ust. § 9 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z. z. rovnako nesankcionuje neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale len bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru [§ 11 ods. 1 písm. b)].

47. Pre posúdenie žaloby bolo v ďalšom potrebné identifikovať zmluvný typ, ktorého podstatné náležitosti obe sporné zmluvy o revolvingovom úvere obsahovali. Spotrebiteľská zmluva totiž, ako to vyplýva priamo zo znenia cit. ust. § 52 ods. 1 OZ, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako to vyplýva priamo zo znenia ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z., nie je samostatným zmluvným typom. V danom prípade mal súd za to, že obe sporné zmluvy o revolvingovom úvere majú pojmové znaky zmluvy o úvere podľa cit. ust. § 497 ObZ. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere podľa cit. ust. § 497 ObZ je absolútnym obchodom [§ 261 ods. 6 písm. d) ObZ], preto sa záväzkovo-právny vzťah vzniknutý medzi stranami sporu z oboch sporných zmlúv o spotrebiteľskom revolvingovom úvere spravuje treťou časťou ObZ (keďže novelizované ust. § 52 ods. 2 OZ zákonom č. 102/2014 Z. z. nadobudlo účinnosť až dňa 01.04.2015). Zároveň možno konštatovať, že ohľadom podstatných náležitostí zmluvy o úvere (zmluvné strany, záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky do určitej sumy - úverový rámec, výška tohto úverového rámca a záväzok dlžníka vrátiť tieto peňažné prostriedky a zaplatiť úrok) došlo k uzavretiu oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere medzi stranami sporu v písomnej forme, keďže ohľadom týchto náležitostí žalovaný akceptoval v oboch sporných prípadoch žiadosť žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh zmluvy a prejav tejto akceptácie v podobe ním podpísanej listiny - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere bola žalobcovi nesporne doručená (čo vyplýva z tej skutočnosti, že žalobca sám tieto listiny pripojil k žalobe). Preto argumentácia žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 03.07.2018, ktorou žalobca odôvodňoval absolútnu neplatnosť oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere (viď odsek č. 4 odôvodnenia tohto rozsudku, nedodržanie písomnej formy oboch zmlúv pre obsahovú nezhodnosť v prejave vôle oboch zmluvných strán v časti údajov o RPMN), bola zjavne nedôvodná. Súd opakovane zdôrazňuje, že údaj o RPMN nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere (§ 497 ObZ) a teda nedostatok v zhode prejavov vôle zmluvných strán na tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôže mať za následok neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navyše RPMN je údajom, ktorého výpočet vyplýva priamo z právneho predpisu (zákon č. 129/2010 Z. z.) a nesprávnosť jeho uvedenie v zmluve o spotrebiteľskom úvere (v neprospech spotrebiteľa), resp. jeho neuvedenie v zmluve o spotrebiteľskom úvere, má, ako už bolo vyššie zmienené, len za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru [§ 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z.] Údaj o RPMN logicky ani nemôže byť výsledkom zmluvného konsenzu účastníkov zmluvy, keďže RPMN je len vyjadrením celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom ako ročného percenta z celkovej výšky spotrebiteľského úveru [§ 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Vzhľadom k tej skutočnosti, že nezistil ani iný dôvod absolútnej neplatnosti oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere (napr. podľa ust. § 37, § 38, § 39 OZ), súd žalobu v časti o určenie neplatnosti oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2014 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.09.2014 ako nedôvodnú zamietol. Len na margo súd zdôrazňuje, že sa nezaoberal prípadnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľských úverov poskytnutých na základe oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere, keďže žalobca sa už po zmene žaloby nedomáhal takéhoto určenia.

48. Pokiaľ ide o žalobu v ostatnej časti, t. j. v časti určenia neplatnosti oboch sporných dohôd o poskytovaní služieb a oboch sporných dohôd o zrážkach zo mzdy, súd dospel s ohľadom na uvedené v odsekoch č. 41 až 44 odôvodnenia tohto rozsudku k záveru, že túto časť žaloby žalobcu je procesne prípustné preskúmať vecne výlučne len z pohľadu cit. ust. § 298 ods. 1 CSP, t. j. v rovine platnosti/neplatnosti sporných právnych úkonov podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ (teda nie v rovine všeobecnej, napr. prípadnej neplatnosti podľa ust. § 37 a § 39 OZ), a to vzhľadom k tomu, že v danom prípade oboch sporných zmlúv o revolvingovom úvere išlo o spotrebiteľskú zmluvu (v zmysle cit. ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z.) a sporné dohody o poskytovaní služieb sa výslovne viazali na tieto spotrebiteľské zmluvy a súčasne sporné dohody o zrážkach zo mzdy mali zabezpečovať pohľadávky veriteľa - dodávateľa - žalovaného voči dlžníkovi - spotrebiteľovi - žalobcovi.

49. V zmysle cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyplýva z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade žalobca) nemohol individuálne ovplyvniť a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

50. Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky (sporných dohôd o poskytovaní služieb), a to že vyplývala z vopred dodávateľom (žalovaným) pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade žalobca) nemohol individuálne ovplyvniť, považoval súd za naplnené. Súd sa riadil pri tomto závere názorom, v zmysle ktorého, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarňnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom (v danom prípade pod textom sporných dohôd o poskytovaní služieb ako samostatných listín), ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Z (nesporne žalovaným vopred sformulovaného) textu sporných dohôd o poskytovaní služieb síce vyplýva podstata poskytovaných „doplnkových služieb“ vo vzťahu ku tej ktorej zmluve o revolvingovom úvere a protiplnenia, ktoré mal za poskytnutie týchto služieb žalobca poskytnúť, z čoho možno vyvodit', že v danom prípade mal žalobca možnosť pochopiť význam tejto zmluvnej podmienky. Súd je však toho názoru, že v danom prípade, aj napriek deklarácii v samotnom vopred formulovanom texte sporných dohôd o poskytovaní služieb, na ktorú poukazoval v rámci svojej obrany žalovaný (že tieto služby sú len doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, napr. na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie úveru za ponúkaných podmienok), bolo uzavretie tej ktorej spornej dohody o poskytovaní služieb podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru na základe tej ktorej spornej zmluvy o revolvingovom úvere. K tomuto záveru súd dospel na základe skutočností známych mu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP), že nemá v rádovo desiatkach prípadoch vedomosť ani o jednom, kedy by medzi spotrebiteľom a žalovaným nebola pri uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere (pri použití rovnakého formulára ako v spornom prípade) uzavretá súčasne dohoda o poskytovaní služieb (pri použití rovnakého formulára ako v spornom prípade). Podmienenosť týchto dvoch zmlúv nasvedčuje aj skutočnosť, že samotný formulár žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere už vopred počítal s možným uzavretím dohody o poskytovaní služieb, z čoho je zrejmé, že žalovaný spotrebiteľom bez ďalšieho ponúka aj takéto „doplnkové“ služby bez toho, aby ich spotrebiteľ sám požadoval. Niet ani logického významu, aby spotrebiteľ sám požadoval od žalovaného poskytovanie dotknutých „doplnkových služieb“, ak má za tieto služby pre neho s minimálnym ekonomickým významom zaplatiť žalovanému odplatu rovnajúcu sa v prvom prípade (dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 25.06.2014) sume 1.310,22 eur (t. j. 90,36 %-tám zo sumy skutočne na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 1.450,- eur, keďže žalobca musel zaplatiť pri poskytnutí úveru poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur, pričom spotrebiteľský úver bol dojednaný v sume 1.500,- eur) a v druhom prípade (dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 29.09.2014) sume 841,88 eur (t. j. 107,51 %-tám zo sumy skutočne na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 783,- eur, keďže žalobca musel zaplatiť pri poskytnutí úveru poplatok za poskytnutie úveru vo výške 87,- eur, pričom spotrebiteľský úver bol dojednaný v sume 870,- eur). Individuálnosť dojednania týchto zmluvných podmienok tak žalovaný nepreukázal, nepodporil ju žiadnymi dôkazmi (§ 53 ods. 3 OZ).

51. Súd súčasne dospel k záveru aj o naplnení druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky (sporných dohôd o poskytovaní služieb), t. j. že spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tomto kontexte súd poukazuje na to, že ust. § 53 ods. 4 OZ obsahuje indikatívny výpočet zmluvných podmienok, ktoré zákonodarca považuje za neprijateľné. V zmysle písm. t) a v) tohto ustanovenia zákonodarca považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku takú: t) ktorá požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa a v) ktorá požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Súd mal za to, že presne o takéto neprijateľné zmluvné podmienku išlo aj v prípade oboch sporných dohôd o poskytovaní služieb. Ohľadom dôvodov, ktoré ho viedli k uvedenému záveru, súd poukazuje v prvom rade na to, že na základe týchto dohôd sa mal žalovaný ako poskytovateľ (veriteľ) zaviazat' poskytovať žalobcovi ako zákazníkovi (spotrebiteľovi) „doplnkové služby“ špecifikované v odseku č. 11 odôvodnenia tohto rozsudku. Za tieto služby sa mal žalobca zaviazat' zaplatiť žalovanému odplatu mesačne vo výške 2,51 %, resp. 2,56 % (v súhrnnom vyjadrení 90,36 %, resp. 107,51 %) zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Ak teda súd vezme do úvahy skutočnosť, že v daných prípadoch tvorila uvedená odplata 90,36 %, resp. 107,51 %, zo sumy žalovaným žalobcovi na základe sporných zmlúv o revolvingových úveroch reálne poskytnutých peňažných prostriedkov a zo strany žalovaného

ako veriteľa takmer (okrem automaticky, s určitou bez príspevia ľudského činiteľa, generovaných oznámení o splatnosti budúcej splátky, o stave záväzkov, o prijatí platby) vôbec nemuselo dôjsť k akémukoľvek plneniu za túto odplatu (v prípade riadneho včasného splácania poskytnutého úveru spotrebiteľom), nemožno vnímať sporné dohody o poskytovaní služieb inak, ako zmluvné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu). Táto nerovnováha by nastala aj napriek tomu, že dojednanú odplatu bolo možné súčasne považovať za akýsi poplatok za prípadné vzdanie sa úrokov veriteľa (žalovaného) za určité časové obdobie (maximálne troch mesiacov), ktoré ako určitá výhoda mohla byť hypoteticky, za splnenia len určitých striktné stanovených podmienok uvedených v sporných dohodách o poskytovaní služieb, poskytnutá veriteľom spotrebiteľovi, vo forme budúcej možnosti odkladu splátok, pričom tak spotrebiteľ mal vopred zaplatiť za tento ústupok veriteľa, ktorý mu mal za splnenia striktných podmienok veriteľ v budúcnosti poskytnúť, ale v skutočnosti vôbec poskytnúť nemusel. Išlo teda o odplatu, ktorá súvisela so samotným splácaním poskytnutého spotrebiteľského úveru vo forme predĺženia splatnosti maximálne troch splátok úveru, s čím mohla byť spojená pre veriteľa maximálne strata časti úroku za čas, po ktorý mal spotrebiteľ odloženú splátku/splátky. Ak by došlo k využitiu tejto „doplnkovej služby“ počas splácania úveru spotrebiteľom (žalobcom) a súd by vychádzal z dojednanej úrokovej sadzby daných spotrebiteľských úverov vo výške 18,03 % ročne (v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014), resp. 18,05 % ročne (v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014) a zo sumy časti troch splátok, ktoré mali byť započítané na splatenie istiny spotrebiteľského úveru vo výške 125,01 eur (v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014; výpočet dojednaná výška spotrebiteľského úveru 1.500,- eur / 36 splátok = 41,67 eur; potom 41,67 eur x 3 splátky = 125,01 eur), resp. 62,13 eur (v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014; výpočet dojednaná výška spotrebiteľského úveru 870,- eur / 42 splátok = 20,71 eur; potom 20,71 eur x 3 splátky = 62,13 eur), strata veriteľa na úrokoch za celé obdobie posunu troch splátok, čo mohlo byť v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014 maximálne 33 mesiacov (keďže táto „služba“ odkladu splatnosti splátok mohla byť poskytnutá najskôr po splatení troch splátok; teda splatnosť spotrebiteľského úveru 36 mesiacov - 3 mesiace = 33 mesiacov), by sa rovnala sume 61,98 eur [125,01 eur x 18,03 % ročne x 2,75 roka (2,75 = 33 mesiacov / 12 mesiacov roka) = 61,98 eur] a v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014 maximálne 39 mesiacov (keďže táto „služba“ odkladu splatnosti splátok mohla byť poskytnutá najskôr po splatení troch splátok; teda splatnosť spotrebiteľského úveru 42 mesiacov - 3 mesiace = 39 mesiacov), by sa rovnala sume 36,45 eur [62,13 eur x 18,05 % ročne x 3,25 roka (3,25 = 39 mesiacov / 12 mesiacov roka) = 36,45 eur]. Výška dojednanej odplaty podľa oboch sporných dohôd o poskytovaní služieb 1.310,22 eur (v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2014), resp. 841,88 eur (v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.09.2014) však bola niekoľkonásobne vyššia ako prípadná strata úroku na strane veriteľa (žalovaného), čo teda aj v prípade využitia „služby“ odkladu splatnosti splátok možno považovať za zjavne vyvolávajúce nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu).

52. Súdu nedá nad rámec už uvedeného, v inej rovine ako v rovine prijateľnosti/neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky (sporných dohôd o poskytovaní služieb), tiež neuviesť, že ostatné „služby“ (teda mimo služby odkladu splatnosti splátok), za ktorých poskytnutie mal žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť odplatu, však boli zásadne všetko činnosti spojené s vedením, evidenciou alebo správou predmetného spotrebiteľského úveru, za ktoré zákon č. 129/2010 v cit. ust. § 9 ods. 10 výslovne zakazuje veriteľovi požadovať poplatky. Dotknuté dojednanie o poplatku za garantovanú službu tak priamo odporuje tiež cit. ust. § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z. z. Z hľadiska ekonomického významu dojednanie tejto odplaty za „doplnkovú a dobrovoľnú službu“ tak nemožno vnímať inak ako snahu žalovaného ako veriteľa navýšiť úrok a tým maximalizovať jeho zisk až do takej miery, ktorá zjavne prekračuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať podľa cit. ust. § 53 ods. 6 OZ. Súd mal tiež za to, že uzatváranie takýchto dohôd o poskytovaní služieb zo strany žalovaného nemožno považovať za nič iné, len ako za na nekalú obchodnú prax dodávateľa v zmysle ust. § 7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia sporných zmlúv o revolvingovom úvere, ktorú zákon č. 250/2007 Z. z. (§ 7 ods. 1), ktorú zákon zakazuje. Táto obchodná prax je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, poskytnutému spotrebiteľskému úveru, pokiaľ ide o jeho cenu, keďže spotrebiteľovi je naoko poskytovaný spotrebiteľský úver za výhodných podmienok, avšak tieto podmienky sú vo svetle povinnosti spotrebiteľa zaplatiť odplatu za poskytnutie „služby“ naopak značne nevýhodné.

53. S poukazom na uvedené závery v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku tak súd konštatuje neprijateľnosť oboch sporných dohôd o poskytovaní služieb ako zmluvných podmienok

podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, a preto podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ aj ich absolútnu neplatnosť (na ktorú musí súd prihliadať z úradnej moci). Vzhľadom k tomuto záveru tak súd žalobe v časti o určenie neplatnosti oboch sporných dohôd o poskytovaní služieb ako dôvodnej vyhovel a deklaroval vo výroku tohto rozsudku ich neplatnosť.

54. Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky (sporných dohôd o zrážkach zo mzdy), a to že vyplývala z vopred dodávateľom (žalovaným) pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade žalobca) nemohol individuálne ovplyvniť, považoval súd aj v tomto prípade za naplnené. Súd sa riadil pri tomto závere rovnakým názorom pri posudzovaní individuálnosti dojednaní zmluvnej podmienky, ako ho už vyslovil v prípade sporných dohôd o poskytovaní služieb (odsek č. 50 odôvodnenia tohto rozsudku). Z (nesporne žalovaným vopred sformulovaného) textu sporných dohôd o zrážkach zo mzdy sice vyplýva podstata dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka (ust. čl. III. dohôd), z čoho možno vyvodíť, že v danom prípade mal žalobca možnosť pochopiť význam tejto zmluvnej podmienky. Súd je však toho názoru, že v danom prípade, aj napriek deklarácii v samotnom vopred formulovanom texte sporných dohôd o zrážkach zo mzdy (že ich uzavretie je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru a že dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie týchto dohôd), bolo uzavretie tej ktorej spornej dohody o poskytovaní služieb podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru na základe tej ktorej spornej zmluvy o revolvingovom úvere. K tomuto záveru súd dospel na základe skutočností známych mu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP), že nemá v rádovo desiatkach prípadoch vedomosť ani o jednom, kedy by medzi spotrebiteľom a žalovaným nebola pri uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere (pri použití rovnakého formulára ako v spornom prípade) uzavretá súčasne dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka (pri použití rovnakého formulára ako v spornom prípade). Súčasne súd vychádzal aj z vyjadrenia žalovaného v inom sporovom konaní vednom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 6Csp/45/2017, v ktorom sa žalovaný vo všeobecnosti vyjadril, že: „samotný fakt, že ako spôsob zabezpečenia záväzkov z úverovej zmluvy požadoval uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nespĺňa ani jeden z prípadov, ktoré právna úprava považuje za prípady nezákonného vnútenia a obmedzovania slobodnej vôle konajúceho. Je nesprávne si zamieňať splnenie určitých podmienok pre získanie úveru s nútením k ich splneniu. Žalobca predsa nemusel, ak by mu podmienky pre získanie úveru nevyhovovali, žiadať o úver od žalovaného (ale od akéhokoľvek iného subjektu). Prijatie argumentácie žalobcu by vlastne znamenalo, že každá hypotekárna banka núti k uzavretiu záložnej zmluvy k predmetu financovania, pretože to má ako podmienku pre získanie úveru. Ad absurdum by tvrdenia žalobcu znamenali, že napríklad aj preukazovanie príjmových pomerov, výdavkov a záväzkov žalobcu je nútením, pretože sa žiada splnenie určitých podmienok nutných pre posúdenie žiadosti o poskytnutie úveru. Požiadavka pre splnenie podmienok pre získanie úveru nie je protiprávnou len preto, že ju má splniť spotrebiteľ.“. Na uvedené poukázal aj žalobca v podanej žalobe. Súčasne odporuje zásadám elementárnej logiky, aby ktorýkoľvek dlžník mal sám záujem zabezpečiť pohľadávku svojho veriteľa dohodou o zrážkach zo mzdy, resp. jeho iných príjmov, tak ako to deklaroval text sporných dohôd o zrážkach zo mzdy. Individuálnosť dojednaní týchto zmluvných podmienok tak žalovaný ani v tomto prípade nepreukázal, nepodporil ju žiadnymi dôkazmi (§ 53 ods. 3 OZ).

55. Pokiaľ ide o naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky (sporných dohôd o zrážkach zo mzdy), t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd dospel k záveru, že aj tento je naplnený. Pri formulovaní tohto záveru sa súd riadil nasledujúcimi úvahami. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ so svojim dlžníkom. Ako taká je samostatnou dohodou uzatvorenou podľa ustanovení OZ, a preto sa na ňu vzťahujú okrem špeciálnych ust. § 551 OZ aj všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. OZ). Dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť uzatvorená určitým a zrozumiteľným spôsobom, čo znamená, že musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto inštitútu. Aj keď je predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, stále je uzatvorená v občiansko-právnom vzťahu, v ktorom majú podľa ust. § 2 ods. 2 OZ zmluvné strany rovnaké postavenie. Veriteľ teda vo vzťahu k dlžníkovi nie je v pozícii nadradeného orgánu a neprislúcha mu právo jednostranne určovať druh a výšku pohľadávky, ktorá v budúcnosti vznikne a ktorá sa má realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Výška pohľadávky sice môže mať oporu priamo v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. V čase uzatvorenia zmluvy už preto musí dlžník,

o to viac v postavení spotrebiteľa, vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje a aká je jej konečná výška. V opačnom prípade by bol nastolený nerovnovážny stav v prospech veriteľa, ktorý by si mohol autoritatívne určiť výšku pohľadávky, pričom by mu nič nebránilo do sumy pohľadávky zahrnúť aj čiastky, ktoré prípadne neboli riadne dojednané v zmluve, od ktorej sa odvodzuje uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy. Je tomu tak aj v danom prípade, nakoľko zmluvné strany sa mali v sporných dohodách o zrážkach zo mzdy dohodnúť na tom, že predmetom zabezpečenia sú aj pohľadávky, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti s tou ktorou zmluvou o revolvingovom úvere a jej prípadných dodatkov. Ak teda nie je určito a zrozumiteľne v dohode o zrážkach zo mzdy vyčíslená pohľadávka, ktorá sa má zabezpečiť, môže vzniknúť situácia, že veriteľ si bez akýchkoľvek možností dlžníka na obranu uplatní pohľadávku vo výške, na ktorú by nemal pri náležitej súdnej kontrole nárok v plnom rozsahu. V spotrebiteľských právnych vzťahoch nie je vylúčené, aby si veriteľ zabezpečil svoju pohľadávku dohodou o zrážkach zo mzdy. Tieto právne vzťahy sú charakteristické tým, že dodávateľ je vo výhodnejšom postavení, lebo má nesporne odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, preto je dôvodné od dodávateľa očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľovi bude vystupovať poctivo. V prípade, že zabezpečená pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy nie je presne a úplne konkretizovaná, bez konkrétneho vyčíslenia tejto zabezpečenej pohľadávky sa potom od spotrebiteľa de facto vyžaduje uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzatvorením dohody preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve a zároveň plnení, s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzatvorením zmluvy, čo OZ v cit. ust. § 53 ods. 4 písm. a) a v) považuje za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Sporné dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali konkrétnu výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa je tak daná z tohto dôvodu tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa. (rovnaký záver formuloval Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č. k. 9Co/67/2018-69 zo dňa 06.09.2018 a č. k. 9Co/70/2018-145 zo dňa 06.09.2018, v ktorých prípadoch sa Krajský súd v Žiline zaoberal platnosťou dohôd o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretej medzi rovnakým žalovaným, PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. a inými spotrebiteľmi)

56. S poukazom na uvedené závery v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku tak súd konštatuje neprijateľnosť oboch sporných dohôd o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka ako zmluvných podmienok podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, a preto podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ aj ich absolútnu neplatnosť (na ktorú musí súd prihliadať z úradnej moci). Vzhľadom k tomuto záveru tak súd žalobe v časti o určenie neplatnosti oboch sporných dohôd o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka ako dôvodnej vyhovel a deklaroval vo výroku tohto rozsudku ich neplatnosť.

57. Podľa ust. § 335 ods. 3 CSP, súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

58. Keďže súd v konaní uznesením č. k. 6Csp/183/2017-19 zo dňa 04.10.2017 nariadil na návrh žalobcu neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia oboch sporných dohôd o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka, ďalej vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu SIDE KEBAB, s. r. o., aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v súvislosti s oboma spornými zmluvami o revolvingovom úvere, avšak len do právoplatnosti rozhodnutia v tejto sporovej veci, považuje za nadbytočné, aby rozhodol podľa cit. ust. § 335 ods. 3 CSP s poukazom na v tomto rozsudku deklarovanú neplatnosť oboch sporných dohôd o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch dlžníka o tom, že toto neodkladné opatrenie ponecháva v platnosti, keďže nariadené neodkladné opatrenie je časovo limitované právoplatnosťou rozhodnutia v danej sporovej veci a nie je možné rozhodnutím podľa cit. ust. § 335 ods. 3 CSP účinky tohto neodkladného opatrenia predĺžiť.

59. Podľa ust. čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

60. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Žalobca bol v konaní v pomerne väčšom rozsahu úspešný (v konaní o časti žaloby o určenie neplatnosti 4 právnych úkonov, oproti neúspešnosti v konaní o časti žaloby o určenie neplatnosti 2 právnych úkonov), preto by bolo namieste priznanie mu nároku na náhradu trov konania v pomernom rozsahu. V prejednávanej sporovej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalobcovi v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, a preto súd o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 1 CSP s prihliadnutím na zásadu

procesnej ekonómie podľa ust. čl. 17 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. októbra 2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).